

עפ"א 44572/10 - אופקים א.ג בע"מ, א.מ.ן משאבי משאבי בע"מ נגד מדינת ישראל

בית הדין הארץ לעבודה

עפ"א 44572-10-18

בפני כב' השופט אילן סופר

2 ינואר 2019

1. אופקים א.ג בע"מ 2. א.מ.ן משאבי משאבי בע"מ העוררות

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

בשם העוררות מנהלן מר משה אביר

ב"כ המשיבה עו"ד אפרת קלט-ספר

פסק דין

1. לפני הودעת ערך לפי סעיף 74(ה) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 (להלן - **חסד"פ**), על החלטת בית הדין האזרוי בתל אביב יפו מיום 15.10.2018 (השופט שמואל טננבוים; ת"פ 10-10-19610) לפיה נדחתה בקשה העוררות לגלו' חומר CKירה.

רקע עובדתי

2. נגד העוררות ונאים נספחים הוגש כתוב אישום ביום 11.10.2010. כתוב אישום מתוקן הוגש ביום 30.9.2013. בכתב האישום הואשם העורר 3 (להלן - **אביר**) כמו שהפעיל בפועל את העוררת 2 (להלן - **א.מ.ן**) ואת העוררת 1 (להלן - **אופקים**) למורת שהמנהלת הרשמה בספרים הייתה أنها פшиб (להלן - **פшиб**), נאשמה 2 בכתב האישום. ניהול החברות הללו געשה ללא רישיון קובלן כוח אדם כמתחייב בחוק וטור שהעסקו באמצעות עשרות עובדים בניגוד להוראות **חוק העסקת עובדים על ידי קובלני כוח אדם**, תשנ"ז-1996.

בתיק בבית הדין האזרוי התקיימו 21 ישיבות, חלקן ישיבות הוכחות והתיק נמצא כתע בשלב הסיכון. במסגרת התקיק הוגש מאות בקשות מטעם העוררות והנאשמים האחרים. על חלק מההחלטות בבקשתו הוגש ערירים לבית דין זה: ארבעה ערירים על החלטות בעניין פסנות שופט, ושנים עשר ערירים (כולל הנוכחי) על החלטות בעניין גלו' חומר CKירה מכוח סעיף 74 לחסד"פ. פרוטוקול הדיון כולל מאות עמודים ואילו תיק הניר בבית הדין האזרוי חובק אלפי עמודים.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

ההיליך בבית הדין האזרחי

3. ביום 28.9.2018 הגישה אופקים לבית הדין האזרחי בקשה אשר כותרתה "בקשת לפי סעיף 74 לחסד"פ 9/18". בבקשת זו אופקים דרשה כי המשיבה תמציא לידי את המסמך אשר ממנו עולה שאביר זיוף רישוון קובלן, כעולה מדבריו של העד מנחם ניר (להלן - ניר) בעמוד 335 לפרטוקול; את הממצאים של ניר מהם עולה שכל מה שנעשה באופקים נעשה בפיקוחו וכן כל המסמכים הנוגעים לבתו של אביר וממי שעמד בחזית החברה; לבסוף בבקשת אופקים מסמך ממנה עולה כי פשיב טענה בפני ניר כי אביר החל לעבוד אצלה.

ביום 11.10.2018 דחה בית הדין קמא את בקשתה של אופקים. בית הדין התייחס לבקשת הרבות של אביר, לדחיתן ולזמן השיפוטי היקר שմבזבז אביר בהגשתן. כמו כן התייחס בית הדין לכך שנטל הוכחחה לדבר זיוף הרישוון מוטל לפתחה של המשיבה וכי בית הדין יכריע בעניין זה על פי הראיות שהובאו בפניו. על החלטה זו של בית הדין קמא עררה אופקים.

טענות הצדדים בערר

4. העוררות טענו כי ביום הביקורת במשרדי הוצאה המפקחים מסמך שיכל היה להוכיח כי לאופקים ניתן רישוון לעסוק כקבילן כוח אדם אשר נתהם על ידי רבקה מקובר. לטענתם מסמך זה לא נמצא להם למורות הודהתו של המפקח שביצוע את הביקורת ולפיה המסמך נלקח במעמד הביקורת. כמו כן, העוררות הפנו לעדותם של ניר וטענו כי בידי המאשימה נמצאים מסמכים רלוונטיים להליך הפלילי ואשר לא הועברו לידי הנאים כמתחייב: רישוון קובלן כוח אדם שנטען כי זיוף על ידי אביר, מסמכים הנוגעים להסדרת רישוון הקובלן ומסמך משנת 2007 הנוגע לשינוי כתובות ושבו הוצהר שאביר החל לעבוד באופקים.

מעבר לכך, טענו העוררות מספר טענות פרוצדורליות ביחס לניהול ההליך בבית הדין קמא. לטענתה שגה בית הדין עת מסר את החלטתו מבלי לעורוך דין בפני הצדדים ומבלוי להעביר את הבקשת לדין בפני שופט אחר שאינו דין בתיק העיקרי כמצווה סעיף 74 לחסד"פ.

5. המשיבה טענה כי העורר שלפנינו גועד אך ורק על מנת לעכב את ההילכים המתנהלים תקופה ממושכת מאוד בפני בית הדין קמא. לגופו של עניין, טענה המשיבה כי יש לדחות את הטענות הן בשל עיתוי הבקשתה והן בשל העובדה כי אין לדון בבקשת לפי סעיף 74 לחסד"פ. ביחס לבקשת אופקים למסמך המעיד על זיוף רישוון הקובלן טענה המשיבה כי למעשה מדובר בבקשת מצד העוררות שהמשיבה תחשוף את קוו הטיעון של סיכוןיה לפני שתגשים אותם בבית הדין, וכי כל כוונתן היא שהמשיבה תפרוש בפניו את כל הוכחותיה לזיוף מצדיו של אביר. עוד טענה המשיבה כי לא קיים מסמך צזה והעוררות הם אלושים הציגו בפניה את דבר הרשותם בזכוף.

בהתיחס לבקשת אופקים "לכל הממצאים של ניר המUIDים כי מה שנעשה באופקים נעשה בפיקוחו של אביר", טענה המשיבה כי ככל המסמכים המUIDים על פיקוחו של אביר על הנעשה באופקים נמסרו לו וכי אין ראיות חדשות המתגלו מעדותו של ניר.

בהתיחס לבקשת להמציא את המסמך אשר שלחה פשייב בדצמבר 2007 וממנו עולה כי חל שינוי במבנה הנהלות של אופקים ובתקמידו של אביר בה, טענה המשיבה כי ביום 15.10.2015 נמסרה לבית הדין הودעה ובה נטען כי המכתב מחודש דצמבר 2007 נמצא בידו של אביר. כמו כן, טענה המדינה כי החלטה בבקשת להציג מסמך זה נדונה אף הוכרעה בעפ"א 36217-11-15.

העוררות השיבו לתגובה המאשימה וטענו שהיא אינה מסבירה מדוע הממצאים של ניר או פרוטוקול החקירה של

פשיב אינם חומרី חקירה. כמו כן, העוררות התייחסו לכך שהמשיבה לא טענה בשום שלב כי לא מדובר בחומר רלוונטי לאישומים. העוררות המשיכו ותקפו את החלטת המשיבה כי רישוין הקובלן אינו רלוונטי לאישום שכן, לטענתן ניתן להוכיח שהמסמך שנטען כמסמך מזויף הוא למעשה רישויו אותנטי לעסק קובלן כוכ אדם אשר הונפק להן, ובכך מרוקן את האישום מתוכן. לבסוף, הודה העוררות כי המסמכים הנוגעים ליכולת הפיקוח של אביר נמצאים בידי העוררות, אך לראשונה התבקש רישום ה"דיאלוג" בין פשיב ובין ניר ואשר קדם למסירת המסמכים הללו לידי ניר.

הכרעה

סיווג הבקשה לפי סעיף 74 או סעיף 108 לחסד"פ והשלכות הפרוצדורליות לעניין זה

6. המחוקק ייחד שני סעיפים בסדר הדין הפלילי הנוגעים לחשיפת מסמכים במהלך ההליך.

סעיף 74 לחסד"פ מתייחס ל"**חומרី חקירה**" המצויים בידיה של הרשות החקורת:

74. (א) (1) הוגש כתוב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסניגורו, וכן אדם שהסניגור הסמיכו לכך, או, בהסכמה התובע, אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברישימת כל החומר שנאנסף או שנרשם בידי הרשות החקורת, והנוגע לאישום שבידי התובע ולהעתיקו; בסעיף זה, "רישימת כל החומר" - לרבות ציון קיומו של חומר שנאנסף או שנרשם בתיק שאינו חומר חקירה ושל חומר שנאנסף או שנרשם בתיק שהוא חסוי על פי כל דין, וכן פירוט של סוג החומר כאמור, נושאו והמועד שבו נאנסף או נרשם, ובלבד שאין בפירות האמור לגבי חומר חסוי כדי לפגוע בחיסין לפי כל דין; הי בחומר כמה מסמכים מאותו סוג העוסקים באותו עניין, ניתן לפרטם יחד כקבוצה, תוך ציון מספר המסמכים הנכללים בקבוצה;

....

(ב) נאשם רשאי לבקש, מבית המשפט שאליו הוגש כתוב האישום, להורות לתובע להתר לו לעין בחומר שהוא, לטענתו, חומר חקירה ולא הוועד לעיונו.

(ג) בקשה לפי סעיף קטן (ב) תידן לפניו שופט אחד ובמידת האפשר היא תובא **בפני שופט שאינו דין באישום**, ואולם בקשה לעין בחומר מודיעין תידן לפניו בית המשפט הדן באישום, שייהה רשאי להעביר את הדיון בבקשתו לשופט יחיד שאינו דין באישום, ואם היה בית המשפט הרכב - לשופט יחיד שהוא אחד משופטי ההרכב או שאינו דין באישום; נאנסף או שנרשם חומר המודיעין בידי רשות מודיעין שהוא מערכת המודיעין של שירות הביטחון הכללי, של המוסד לתקמידים מיוחדים או של צבא הגנה לישראל, תידן הבקשה בפני שופט של בית המשפט העליון.

(ד) בעת הדיון בבקשתה יעמיד התובע את החומר שבמחלקות לעיונו של בית המשפט בלבד.

....

(ה) על החלטת בית משפט לפי סעיף זה ניתן לעורר לפני בית המשפט שלערעור שידון בערר**בשופט אחד**; הערר יוגש בתוך 30 ימים מיום שניתנה ההחלטה בבית המשפט, ואולם בית המשפט רשאי להאריך את המועד להגשת הערר מטעמים שיירשמו". (הדגשות הוספו - א.ס.)

סעיף 108 לחסד"פ מתייחס לחומריים שנמצאים בידי עדים שבאים להעיד בפני בית הדין או שלצורך הצגת מסמך מסוימים יוזמנו באופן מיוחד להעיד בפניו:

"80. בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיזמת בית המשפט, **לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר להמציא** לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, **אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו.**" (הדגשות הוספו - א.ס.)

ההבחנה בין הטעיפים הללו היא הבחנה מהותית ולא טכנית. זאת בשל ההשלכות הנובעות מסיווג הבקשה לפי הטעיף הבינוני, עליון נעמוד בהמשך. על כן, יש לבחון מהו המסמכן הנדרש ומיהו הגוף או האדם הנדרש להציגו בבקשתו. לאחר מכן יוכרע מהי סוג הבקשה וההשלכות הנובעות מסיווג זהה.

7. אביר טוען כי הבקשה שלפניו היא לפי סעיף 74. כאמור, לסיוג הבקשה השלכות רבות ועל כן, יש לבדוק האם הבקשה היא אכן בקשה אוטנטית לפי סעיף 74 או למעשה בקשה לפי סעיף 108. על האבחנה בין שני הטעיפים נפסק בין השאר כי:

"א. סעיף 74 מופנה בעיקרו לתביעה ומטייל אליה חובה להמציא את חומר החקירה לנואשם, בעוד סעיף 108 מופנה בעיקרו לבית המשפט הדן בתיק העיקרי."

ב. הפניה לבית המשפט במסגרת סעיף 74 נעשית על ידי הגנה, בעוד שהשימוש בסעיף 108 לחסד"פ יכול וייעשה על ידי הגנה או התביעה ואף ביוזמתו של בית המשפט.

ג. סעיף 74 נדון בפני השופט התרון, שאינו המותב הדן בתיק העיקרי. לעומת זאת, סעיף 108 עניינו بعد המביא עמו מסמכים, כך שבית המשפט הדן בתיק העיקרי, הוא שאמור להחליט הן בנוגע הרלבנטיות והן באיזו בין אינטנס ראנאשן בין החסיכון/האינטראס המוגן.

עם זאת, ההחלטה הכרעה בכך שייתכנו מקרים בהם רשותו המותב הדן בתיק העיקרי להורות כי גם בבקשתו לפי סעיף 108 לחסד"פ תידוע בפני השופט התרון (לשיקולים השונים בנוגע זה ראו החלטתה של השופטת ארבל בש"פ 9305/08 פלוני נ' בית ספר מאומניה לבנות, **בפסקאות 13-17 (3.12.2008)** (להלן: עניין: **מאמוניה**)).

ד. על החלטה במסגרת סעיף 74 יש זכות ערר קבוע בס"ק (ה). לעומת זאת, החלטה הנינתנת על ידי המותב בתיק העיקרי היא החלטת בגיןים שאין אליה זכות ערעור אלא במסגרת הערעור בתיק העיקרי (סעיפים 41, 42, 52 חולוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984). בנוגע החלטות בגיןים בדיון הפלילי ראו בש"פ 8735/09 מרדיינגר נ' מדינת ישראל (11.11.2009)).

ה. הדיון על פי סעיף 74 נעשה ברגיל בתחילת הדרכו, טרם תחילת הדיון בתיק העיקרי, בעוד שההחלטה על פי סעיף 108 ניתנת במהלך הדיון בתיק העיקרי. וכך יתרן מבחינות התקדמות הליך העיקרי, שכינום מתעכב פעמים רבות, בשל טענת הגנה כי לא כל חומר החקירה הגיעו לידי.

עם זאת, הבדיקה זו אינה "חותכת", כאשר ניתן להגיש בקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ גם בשלב ההוכחות, כדי שניתן להגיש בקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ עוד טרם ההוכחות (עניין **מאמוניה**, פסקה 12) "(בש"פ 13/8252 מדינת ישראל נ' שינר (23.1.2014) (עמודים 15-16)(הדגשות הוספו - א.ס.).

מהאמור לעיל ניתן ללמידה כי לרוב, בקשה במהלך הליך ההוכחות ובסתורו תהיה בקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ, ועל אחת כמה וכמה כאשר מדובר בראיות הנובעות מעודתו של עד הגנה.

זאת ועוד, יש להתייחס לכך שבקשה לפי סעיף 74 יכולה להיות אך ורק כלפי חומר החקירה המציגים בידי התביעה: "לקר יש להוציא, שאין לשולול אפשרות כי חומר שאינו מצוי כלל בידי המשטרה ולא נתפס על-ידי, משום

שלא נמצא רלוונטי לגורמי החקירה, נראה לסניגור כרלוונטי להגנה והוא יהיה מעוניין בהשגתו. בנסיבות אלה אין לומר כי הסניגור יהיה מנווע מכול וככל להגיע אל אותו חומר, אלא שאז המסלול שבו יהיה עליו לצעוד איננו על דרך של בקשה לעיון בחומר החקירה על-פי סעיף 74 לחוק. ראשית, משום שבנסיבות כאלה אין מדובר בחומר חקירה. שנית, השימוש בהליך לפי סעיף 74 לחוק אף לא יועל לסניגור, משום שאין בידי גורמי החקירה לספק לו את החומר המבוקש. בנסיבות יוצאות-דין, אם תשתכנע ה苍ביעה כי מדובר בחומר הקשור באופן ענייני לתיק הנדון, או בטענת הגנה הרואה לבדיקה מחודשת בידי המשטרה, תוכל לשקל בקשה להשלמת החקירה ולתפיסת החומר, אך בדרך כלל לא תהא זו דרך המלך להשגתו. הדרך להשגת חומר שאינו נמצא ברשות המשטרה או בשליטתה כיוון שאינו חלק מהחומר החקירה היא נפרדת. כשהחומר המבוקש נועד לקעקע את גרסת עדי ה苍ביעה או לפגוע במהימנותה, הדרך פתוחה בפני הסניגוריה להביא ראיות מטעמה וביזמתה. בין היתר, ניתן לעשות שימוש בהוראת סעיף 80 לחוק, ולבקש מבית-המשפט כי יצווה על הזמנת עד כדי שיביא את התיק או את החומר המצוים בידיו" (בש"פ 99/99 **מסארווה נ' מדינת ישראל**, נד(1) 376, 383 (2000) (להלן - **עניין מסראווה**))

בעניינו החמורים שאוטם מבקש אביר כלל לא מצויים בידיה. על כן, נראה כי מדובר במקרה מובהק שבו הבקשה הייתה צריכה להיות מוגשת על פי סעיף 108 לחס"פ.

8. מכאן כי דין הטענות ביחס לחובת הערכאה הדינונית לעורך דין בפני שופט שאינו דין בתיק העיקרי להידחות. בשל העובדה כי מדובר בבקשתה לפי סעיף 108 לחס"פ יכול היה בית הדין לדון בעצמו בבקשתה ואף להכריע בה מבלתי לקיים דין בפני הצדדים. **יודגש שוב בעניין זה כי יש לבחון את הבקשה במובן המהותי ולא על פי הכוורת שבחר העורר להقتירה.** אביר טען כי היה מודע לקומו של סעיף 108 לחס"פ ובכל זאת בחר בידוען לסוגג את הבקשה בצורה שאינה נכונה. זאת בשל העובדה כי לטענתו, בקשה לפי סעיף 108 לא הניבה לו את התוצאה לה "יחל":

"לשאלת בית הדין למה הבקשות לא צריכות להתברר לפי סעיף 108, אני משיב שאני מכיר את סעיף 108, וראשית הגשתי בבקשתה לפי סעיף 108 להביא את כל המסמכים להסדרה, לחקירה עם מוחם ניר, ובימ"ש קיבל את הבקשה ואשר ניר הגיע, וביקשתי את המסמכים, בית הדין האזרוי הודיע שנגמר הזמן. זה אחרי שביקשתי לחקור את ניר 15 שעות ואמרתי בבית הדין האזרוי שאני רוצה לחקור את ניר על כל העדים שהביאה עוז"ד קלט מטעם ההסדרה" (עמוד 2 שורות 12-7).

9. מבחן בתקיק האזרוי עולה כי אביר הגיע שתי בקשות לעניין סעיף 108 לחס"פ בכל הנוגע למסמכים המצויים ברשותו של ניר. בית הדין הכריע בשתי הבקשות הללו. בהחלטה הראשונה, מיום 30.5.2018, אשר מתיחסת לבקשתו של אביר מיום 30.12.2017, התקבלו כל הבקשות של אביר בלבד אחת. בהחלטה זו נקבע כי ניר יgive עם כל המסמכים שדרש אביר להציג לפני בית הדין מלבד תרשומות הנוגעות לעניין הסדרת רישון הקובלן שמהוות תרשומות פנימיות של המשיבה. בהחלטה השנייה מיום 14.8.2018, אשר מתיחסת לבקשתו של אביר מיום 7.8.2018 ומיום 12.8.2018, נדחתה בקשתו של אביר. זאת בשל העובדה כי בית דין הכריע בעניין זה בהחלטה הראשונה. ביום 16.9.2018 הגיע ניר להheid ועמו המסמכים שביקש אביר להציג לבית המשפט. אביר חקר את ניר, הציג לו מספר מסמכים אך לא ביקש מהם להציג מטעמו לצורכי הבדיקה בפני בית הדין. בהתנהלות זו של אביר יש לראות מכך זכויות העוררים ביחס לראיות שהיה צריך להציג ניר ואין להיענות לבקשת נספות בעניין זה. הגשת בקשה נוספת של אביר בעניין זה המתיחסת בין השאר לאותם מסמכים על פי סעיף 74 לחס"פ לאחר שהדרך בה בחר לפעול על פי סעיף 108 מבטאת גם היא את ידיעתו

של אביר כי מדובר בಗלוּי מסמך לפי סעיף 108 היא ניצול ציני של הזכיות המנויות בחוק ומהוּו שימוש בהן בחוסר תום לב מובהק.

בالمשר לכך, בשל העובדה כי מדובר בבקשת על פי סעיף 108 לחסד"פ ניתן לסייע את הדיון בעניינו כבר בשלב זה. זאת בשל העובדה כי בקשה לפי סעיף זה אינה ניתנת לערכאת העורוּר, אלא רק בערעור שלאחר מתן פסק הדיון. למרות זאת, בחרתי להתייחס בקצרה לגופן של טענות העורוּר.

решון הקבלן שזיף אביר לפי עדותו של ניר

10. בעניין מסרואה נקבע כי, "כאשר נעשות פעולות חקירה באופן ענייני ובתום־לב, החומר אינו בידי גורמי החקירה רק משומש שלא נמצא עלייהם קרלונטי לחקירה; כאמור, משמעות הדבר היא שהחומר אינו חלק ממתثبتת האישום שמפניו על הנאשם להtagונן. בנסיבות אלה, אף אין לראות בו באופן אובייקטיבי "חומר החקירה", כמשמעותו בסעיף 74 לחוק". (עמודים 380-381)

11. בעניינו למרות שאביר טען באריכות כי כך הם פני הדברים, לא הצליחו העוררות להוכיח כי החקירה נעשתה שלא בתום־לב ותוך כוונה להסתיר ראיות. על כן, אין למצוות על המשיבה להמציא לעוררות ראייה שאינה נמצאת בידייה. בחקירה של ניר אליה הפנה אביר בעמוד 335 לפרטוקול נראה כי המשיבה ביקשה להציג לניר ראייה המעידת על זיווף רישוּן מצד אביר. ניר טען כי המסמן הנדון אינו המסמן הנוכחי. לו היה בידי התביעה מסמך נוסף שהוא יהיה בכוחו להעיד כי אביר זיווף רישוּן קובלן כוח אדם, היא הייתה מציגה אותו לניר כדי לא לפגוע במאגר הראייתי שלו שהיא מציגה בפני בית הדיון. על כן, בנסיבות אלו מתאפשרת טענת התביעה לפיה היא אינה מחייבת במסמך שלקיוּמוּ טענות העוררות.

הממצאים של ניר מהם עולה שהנעשה באופקים נעשה תחת פיקוחו של אביר

12. ראשית, יוער בעניין זה כי הבקשת אינה ברורה. הממצאים שעלה בסיסם דורשת המשיבה להרשיעו הינם כלל חומר הראיות. על כן, נראה כי השימוש בבקשת לפי סעיף 74 לחסד"פ לאחר עדותו של ניר בעניין זה מועד אך ורק כדי לعقب את ההליך המתנהל נגד העורוּר.

13. מעבר לכך, הבקשת כלילית ומצדיקה את החשש שהובע בפסקה להפיקתו של סעיף 74 לחסד"פ ולמעע דיבג בידי ההגנה. על כן המבקש חומר החקירה לדרש את המסמכים הרלוונטיים בצורה מדוקת וסתיפית. יוער כי על מנת שלנאשם תהיה האפשרות לעמוד על זכויותיו באופן מלא מוטלת על התביעה להעביר את רשימת המסמכים שנוצרו במהלך החקירה:

"תכלית ההרחבה האמורה לאפשר לנאשם לקבל רשותה של כל החומר הנוגע לאיושם שנאסר או נרשם בידי הרשות החקורת הלכה למעשה, גם אם אינם בגדר חומר רלבנטי לאישום המסוג כ"חומר החקירה". בכך התכוון החוק להשיג את שני אלה: ראשית, **להבטיח כי הנאשם ידע מהו חומר שנאסר או נרשם כאמור, כדי שיוכל להפעיל אמצעי בקרה בגין מינוי והסיווג שנעשה בידי רשויות אכיפת החוק בין "חומר החקירה" לבין חומר שנאסר שאינו מהווה חומר החקירה; שנית, הרחבנה זו נותנת בידי גורמי התביעה כדי בקרה יעל לגבי כל החומר שנצבר בתיק המשטרה, החורג מעבר לחומר החקירה גופו שהועבר לידי ומדובר לעוננו של הנאשם** (בש"פ 2043/05 מדינת ישראל כי זאבי (15.09.2005).

לאור העובדה כי העוררות קיבלו את רשות חומרិי החקירה, ונוכח העובדה כי לא טענו שנמנעו מהם מסמך אשר מופיע ברשימת או לחילופין, כי מסמך ספציפי לא נמצא ברשימה זו, לא ניתן להעלות על הדעת שבית הדין יעונה לבקשה כללית כל כך מצד נאשם לחשוף ראייה כאשר כלל לא ברור למה כוונתו בבקשתה. על כן, דין הבקשה גם בעניין זה להידחות.

הדיון שبين פשיב וניר ולפי אביר לא היה בעל יכולת פיקוח באופקים

14. העוררות הצהירו בתשובה לתגובה המשיבה כי בידיהם נמצאים המסמכים הרלוונטיים הנוגעים למשלו והודעה מיידי פשיב לניר. בתשובה זו ובדין טען אביר כי לא התקoon לדריש מיידי המשיבה את המסמכים הללו, אלא את השיג ושיח שהיה בין פשיב וניר לפני שלחה הראושונה את המסמכים המדוברים. המדינה השיבה בעניין זה, כי אם התקנים שיח צזה בין ניר לפשיב, הרי שהוא לא תועד ושבשלב זה, לא ניתן לשחזרו.

ראשית, ההנחה העומדת בבסיס בקשה זו היא כי היה דין ודברים בין השניים שלא תועד בכתבם ואם כן, יש תרשומת שתעדתה זאת. שנייה, לא ברור כיצד השיח בין הצדדים לפניה עשו יכול לשיע להגנתן של העוררות שכן לא ידוע תוכנו וכל הטען בקשר אליו הינו בגדר השערה. בעניין זה המשיבה טענה כי המכתב שנשלח על ידי ניר ותשובתה של פשיב משקפים נאמנה את הדילוג בין השניים. העוררות רשאות במסגרת סיכוןה בפני בית הדין האזרוי לטעון לגבי החסר הראיתי, ובית הדין ישköל זאת במסגרת הכרעת הדין.

על כן גם לבקשתה זו אין בסיס. יעור בעניין זה כי כפי שטענה המדינה עניין כבר נדון והוכרע בידי בית דין זה:

"הבקשה כפי שהונחה לפני בית הדין האזרוי מתיחסת למסמכים שמסירה הגב' פשיב לאגף ההסדרה בתקופה שבין 7.7.2008 עד 31.3.2009. בהນאה לביקשתם מתיחסים העוררים "למסמכים שהציגו המאשימה לגבייהם העידה גב' פשיב". העוררים אינם מפרטים בבקשתם אילו מסמכים (בלשון רבים) הוצגו לעדלה, ואלייהם מכוננת הבקשה. מתוך ההנאה לבקשתה **לבקשתה למד בית דין האזרוי כי מדובר במסמך מיום 12.12.2007. אלא שלפי קביעתו, עליה אין העורר חולק, מסמך זה כבר נמצא בידי העורר.**"
(עפ"א 36217-11-15 אביר ואחר - מדינת ישראל - משרד הכלכלה (9.2.2016) פסקה 15) (הדגשות הוספו - א.ס.).

הוצאות משפט

15. הליך זה, מצטרף לשורה ארוכה של הליכים טורדיניים ומיטריים, אותם מנהלים הנאים בהם הם מתרחימים לשואו את רשות האכיפה ובתי הדין. בנסיבות אלו בהליך שנמשך מאז שנת 2010, כאשר התנהלות גורמת להוצאה שלא לצורך ולבזבוז זמן שיפוטי; תוך התמסוכות ההליך הפלילי באופן חריג יווצר דופן; תוך שהבקשות מוגשות בכובעים שונים; תוך שימוש לרעה בהליכים שלכאורה על פי כוורתם הם בקשות לעיון בחומר חקירה, אך בפועל פעם אחר פעם מתברר כי לא מדובר בחומר חקירה ולמרות זאת מתרחחים הנאים בשתי ערכאות בקשר לכך שלא כל צורך ותוך נקיטת לשון משלחת כתפי עובדי המדינה ובתי הדין - ישלמו העוררות יחד ולחוד הוצאות לטובת אוצר המדינה בסך של 20,000 ש"ח.

סוף דבר

16. העරר נדחה.
אופקים וא.מ.ן ישלמו יחד ולחוד הוצאות לטובת אוצר המדינה בסך 20,000 ש"ח. ככל שסטום זה לא ישולם בתור

30 ימים ממועד הממצאת החלטה זו לעוררים, ישא הסכם הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיימן עד מועד התשלומים בפועל.

אלון סופר, שופט

ניתן היום, כ"ה בטבת תשע"ט (02 ינואר 2019), בהיעדר הצדדים.